

From: Yiannis Fakis [mailto: yfakis@yahoo.gr]
Sent: Friday, January 25, 2013 11:00 PM
Subject: Αγώνας δρόμου δείτε τα video

**ΕΧΕΤΕ ΔΕΙ ΚΑΜΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ,
ΚΑΜΙΑ ΟΔΟ με ΤΟ ΟΝΟΜΑ του
ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ ;;;**

θα έπρεπε όμως... διαβάστε να πάθετε σοκ :

Στην Πάφο γεννήθηκε. Στις 4 Μαΐου 1910.
Πάνω από έναν αιώνα πια. Φτωχόπαιδο
ήταν και κάποια στιγμή ξεκίνησε τον
αθλητισμό στην Λεμεσό. Του άρεσε να
τρέχει από πιτσιρίκι. Κατάφερε, μάλιστα,
να πάρει μέρος ως δρομέας με την
ελληνική εθνική ομάδα στους ολυμπιακούς
αγώνες του 1936!

Αγροτόπαιδο, με έρωτα για τον αθλητισμό
και ταλέντο, από το 1934 τα μαζεύει και
μετακομίζει στο Χαλάνδρι. Έπιασε δουλειά
στην ΔΕΗ (τότε Ηλεκτρική Εταιρεία) και

πήγαινε να μετράει τα ρολόγια στα σπίτια του κόσμου για να βγάλει το μεροκάματο.

Τα' μπλεξε ο πόλεμος μετά. Υπέφερε ο κόσμος. Έτσι κι αυτός, έτσι και η οικογένειά του. Το 1940 έκοψε το τρέξιμο και κοίταξε μόνο να ζήσει.

Πείνα! Έβλεπε τους παλιούς του συναθλητές, εκείνη την μεγάλη ομάδα του 1930, να λιμοκτονούν ή να τους σκοτώνει ο γερμανικός κατοχικός στρατός.

Παντρεύτηκε, έκανε παιδιά, τέλειωσε η Κατοχή, άρχισε η φαγωμάρα του Εμφυλίου. Αδερφός να σκοτώνει αδερφό εκείνα τα μαύρα χρόνια.

Πούλησε τα μισά έπιπλα για να πάει να τρέξει!

Παίρνει την μεγάλη απόφαση το 1946 να ξανατρέξει. Λίγη προπόνηση, ελάχιστο

φαγητό από τους γείτονες, δύσκολα χρόνια.
Ήθελε να πάει στην Αμερική. Στην
Βοστώνη. Στον φημισμένο μαραθώνιο!
Ελπίζοντας ότι και μόνο με την παρουσία
του θα μπορέσει να ευαισθητοποιήσει τους
Αμερικάνους για να βοηθήσουν τον λαό
μας που τα περνούσε δύσκολα όσο ποτέ
άλλοτε.

Πώς, όμως, να αγοράσει εισιτήριο για την
Αμερική; Με τι λεφτά; Μαζεύει και
πουλάει τα μισά έπιπλα του σπιτιού. Πιάνει
πέντε δραχμές στο χέρι, του δίνουν με τα
πολλά και κάμποσα ακόμα από την
δουλειά του και πάει και βγάζει
αεροπορικό εισιτήριο. Μονό! Δεν είχε
λεφτά για «μετ' επιστροφής».

Μέσα από τα χαλάσματα της Αθήνας,
βρήκε το κουράγιο να πετάξει για Αμερική
ρискάροντας τα πάντα. Με μοναδικό σκοπό
να. τρέξει! Τίποτα άλλο!

«Θα πεθάνεις στα πρώτα χιλιόμετρα»

Ο πιο δύσκολος μαραθώνιος της εποχής - κι ακόμα φημισμένος - ήταν αυτός της Βοστώνης. Φαβορί ο τεράστιος Άγγλος Κένεθ Μπέιλι και ο Αμερικάνος, νικητής της προηγούμενης χρονιάς, Τζόνι Κέλι. Κι από κοντά ένας Καναδός αθληταράς.

Πριν τον αγώνα όλοι οι αθλητές έπρεπε να περάσουν από γιατρό. Πάει και ο Κυριακίδης, τον εξετάζουν οι Αμερικάνοι και του λένε: «Δεν μπορείς να τρέξεις.».

- Μα, γιατί; Γιατί δεν μπορώ ενώ έκανα τόσο ταξίδι;

- Είσαι πολύ αδύναμος, νεαρέ Έλληνα. Θα πεθάνεις στον δρόμο από την εξάντληση, έτσι κοκαλιάρης όπως είσαι. Δεν θα αντέξεις ούτε για μερικά χιλιόμετρα.

Παίρνει ουσιαστικά την προσωπική ευθύνη

και λέει «φέρτε μου το χαρτί να το υπογράψω ότι θα τρέξω κι αναλαμβάνω όποιον κίνδυνο υπάρχει για την ζωή μου. Θα τρέξω κι ας πεθάνω εδώ πέρα.».

Αρχίζει ο αγώνας. 20 Απριλίου 1946 ήτανε. Ξεκίνησε αργά ο Στέλιος Κυριακίδης, αλλά ανέβαζε στροφές. Όλο και πλησίαζε τους πρώτους, όλο και πατούσε καλύτερα. Στο 40 χιλιόμετρο έπιασε τον Κέλι, τον πρωτοπόρο.

Ναι, κέρδισε! Με πανευρωπαϊκό ρεκόρ! Παραμιλούσε η Αμερική.

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Τρούμαν καλεί τον Κυριακίδη στον Λευκό Οίκο, μαζί με τον δεύτερο, τον Αμερικάνο Τζόνι Κέλι.

Κι όταν λέμε Κέλι να αναφέρουμε ότι 15 φορές βγήκε στην καριέρα του μέσα στην πρώτη πεντάδα του μαραθωνίου της Βοστώνης, ενώ το 2000 ανακηρύχθηκε από

το Runner's World ο κορυφαίος δρομέας για τον περασμένο αιώνα.

Ρωτάει ο Χάρι Τρούμαν τον Τζόνι Κέλι: «Καλά, βρε παιδί μου. Πώς έχασες απ' αυτόν τον κοκαλιάρη (σ.σ. έτσι τον έλεγαν οι εφημερίδες) κι αδύναμο Έλληνα;».

Απάντηση Κέλι: «Μόνο εγώ έχασα; Κανένας δεν μπόρεσε να τον κερδίσει. Εγώ έτρεχα για τον εαυτό μου κι αυτός για έναν ολόκληρο λαό, για μια ιδεολογία...».

Ο Τρούμαν χαμογελάει και γυρνάει προς τον Κυριακίδη. «Εσύ, παιδί μου, είσαι άξιος συγχαρητηρίων. Για πες μου. Τι θες να κάνω για σένα; Θες ρούχα; Τρόφιμα να δυναμώσεις; Χρήματα; Ό,τι θες από μένα»

Απάντηση Κυριακίδη: «Σας ευχαριστώ, πρόεδρε. Δεν θέλω τίποτα για εμένα. Το μόνο που ζητώ, κύριε Τρούμαν, είναι να

στείλετε ρούχα και τρόφιμα στα 7 εκατομμύρια Έλληνες που λιμοκτονούν. Αυτό ζητάω. Να βοηθήσετε τον λαό μου που υποφέρει».

Αυτό που έγινε μετά ήταν απίστευτο. Από δωρεές των Αμερικάνων μαζεύτηκαν τόνοι από τρόφιμα, φάρμακα, κουβέρτες. Δεν είχαν πώς να τα μεταφέρουν. Μόλις βρέθηκαν έξι καράβια, με τη συνδρομή της οικογένειας Λιβανού, έφτασε η βοήθεια στην Ελλάδα. Το «Πακέτο Κυριακίδη», όπως το ονόμασαν.

Συγκεντρώθηκαν, επίσης, 250.000 δολάρια για να δοθούν στους ταλαιπωρημένους Έλληνες από την Κατοχή και τον Εμφύλιο! Ποσό τεράστιο για την εποχή. Όλες οι αμερικάνικες εφημερίδες τον είχαν πρωτοσέλιδο, ενώ ο ίδιος έτρεχε από Πολιτεία σε Πολιτεία της Αμερικής για να φέρει κι άλλη βοήθεια στην τσακισμένη Ελλάδα.

Ένα εκατομμύριο κόσμος στην υποδοχή!

Ένας λαός που πέθαινε στους δρόμους από την εισβολή του ναζισμού και τον Εμφύλιο, μπόρεσε να χαμογελάσει ξανά απ' αυτόν τον τεράστιο Έλληνα. Την μέρα που ήρθε από τις ΗΠΑ στην Αθήνα, στις 23 Μαΐου, ξεχύθηκε στους δρόμους ένα εκατομμύριο κόσμος για να τον υποδεχτεί.

Είχαν φτάσει απ' όλη την Ελλάδα άνθρωποι στην πρωτεύουσα για να τον ευχαριστήσουν. Εκείνη τη μέρα ήταν η πρώτη φορά που φωταγωγήθηκε ξανά η Ακρόπολη από τότε που άρχισε ο πόλεμος. Και θεωρήθηκε το πρώτο χαρμόσυνο γεγονός για τον τόπο ύστερα από τόσα καταραμένα χρόνια. Ο Κυριακίδης έδωσε χαρά, περηφάνια, ανακούφιση στους συνανθρώπους του.

Πόσο γνήσιος ο Στέλιος Κυριακίδης! Πόσο

αυθεντικός. Και τι ψυχή! Μεγαλείο.

Ο γιός του, απλόχερα και χωρίς να ζητήσει ποτέ καμία αμοιβή, προσέφερε χρόνια μετά όλα τα κειμήλια του Στέλιου Κυριακίδη στο Μουσείο του Μαραθωνίου δρόμου στον Μαραθώνα (αξίζει να το επισκεφθείτε κάποια φορά).

Μέσα σ' αυτά που έγιναν δωρεά στο Μουσείο είναι και το μετάλλιο τεράστιας αξίας από τον νικητήριο αγώνα στην Βοστώνη. Ένα μετάλλιο που ήταν συλλεκτικό ακόμα και τότε, αφού για εκείνη και μόνο τη χρονιά είχε τοποθετηθεί στο κέντρο του ένα διαμάντι!

Ο Στέλιος Κυριακίδης είναι ακόμα και σήμερα άγνωστος στους περισσότερους Έλληνες φιλάθλους. Στις ΗΠΑ, όμως, έχουν γράψει βιβλία για το κατόρθωμά του, έχουν γυρίσει βραβευμένα ντοκιμαντέρ (NBC), ενώ ετοιμάζουν και μια ταινία από την Disney με παραγωγούς

τους Mark Ciardi και Gordon Gray.

Άνθρωπος της προσφοράς, με υψηλά ιδεώδη, γνώστης της βαριάς κληρονομιάς αυτού του τόπου στον αθλητισμό και τον πολιτισμό, ένας μοναδικός αθλητής που λατρεύτηκε στην εποχή του. Θα μπορούσε και σήμερα να αποτελεί φάρο έμπνευσης για όλους μας, αλλά μάλλον σε πολλούς το όνομά του δεν λέει κάτι.

Κι ας έκανε, πέρα απ' όλα τα άλλα, κι έναν τεράστιο άθλο από καθαρά αθλητικής άποψης, αφού η νίκη στον μαραθώνιο της Βοστώνης θεωρείται κάτι τρομερά δύσκολο.

Ο αείμνηστος Φρέντυ Γερμανός είχε κάνει μια εξαιρετική εκπομπή για τον Κυριακίδη το 1981, απόσπασμα της οποίας μπορείτε να παρακολουθήσετε από το βίντεο εδώ: <http://www.ert-archives.gr/V3/public/main/page->

<assetview.aspx?tid=26683&tsz=0&act=m>
[Main View](#)

**Στυλιανός Κυριακίδης: ένας αφανής
Έλληνας ήρωας** <ATT000011.jpg>

Στη Βοστώνη, σε ανάμνηση του θριάμβου του, οι Αμερικανοί φιλοτέχνησαν γλυπτό στο οποίο εμφανίζεται ο πρώτος σύγχρονος ολυμπιονίκης του μαραθωνίου, Σπύρος Λούης, να δείχνει στον Στέλιο Κυριακίδη το δρόμο προς τη νίκη.

<ATT000022.jpg>

Λίγα χρόνια μετά την εκπομπή του Φρέντυ Γερμανού, το 1987, όταν η Εθνική μπάσκετ στέφθηκε πρωταθλήτρια Ευρώπης, ο παππούς μου μου είπε: «τόσους πολλούς Έλληνες μονιασμένους έχω να δω από την ημέρα της απελευθέρωσης (ενν. από τους Γερμανούς) και από την υποδοχή του

Κυριακίδη.».

Δείτε το θαυμάσιο ντοκιμαντέρ NBC στα αγγλικά »Στυλιανός Κυριακίδης: Το ταξίδι ενός πολεμιστή» (STYLIANOS KYRIAKIDES: the journey of a warrior,

2004) <http://vimeo.com/25545569>

--

-- ΑΥΓΟΥΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΑΝΤ/ΡΧΟΣ Π Ν Ε Α

No virus found in this message. Checked by AVG - <http://www.avg.com/> Version:
2013.0.2890 / Virus Database: 2639/6045 - Release Date: 01/20/13

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου